



PRESSEMEDDELELSE NR. 115/24

Luxembourg den 29. juli 2024

Domstolens dom i de forenede sager C-112/22 CU og C-223/22 ND | (Social bistand – indirekte forskelsbehandling)

Social bistand: Fastboende tredjelandssstatsborgeres adgang til en social sikringsforanstaltning og centrale ydelser, der tildeles som social bistand, kan ikke underlægges et krav om, at den pågældende skal have haft bopæl i en medlemsstat i mindst ti år

En medlemsstat kan ikke underlægge adgangen for fastboende tredjelandssstatsborgere til en social sikringsforanstaltning og centrale ydelser, der tildeles som social bistand, et krav, der ligeledes finder anvendelse på statsborgere i den berørte medlemsstat, hvorefter den pågældende skal have haft bopæl i denne medlemsstat i mindst ti år, herunder uafbrudt i de sidste to år. Medlemsstaten må heller ikke pålægge en strafferetlig sanktion i tilfælde af falsk erklæring vedrørende et sådant ulovligt bopælskrav.

To tredjelandssstatsborgere, der er fastboende i Italien, er tiltalt for at have begået en strafbar handling. De har nemlig underskrevet ansøgninger om »borgerløn«, der udgør en social ydelse, som har til formål at sikre et eksistensminimum. De har i denne forbindelse afgivet falske erklæringer om, at de opfylder kravene for tildeling af denne ydelse, herunder kravet om bopæl i Italien i mindst ti år, herunder uafbrudt i de sidste to år. På dette grundlag har de uretmæssigt modtaget et beløb på henholdsvis 3 414,40 EUR og 3 186,66 EUR. Tribunale di Napoli (retten i Napoli, Italien) har anmodet Domstolen om at oplyse, om dette bopælskrav er i overensstemmelse med direktivet om fastboende tredjelandssborgere ¹.

Domstolen fastslår indledningsvis, at det omhandlede bopælskrav **udgør en indirekte forskelsbehandling af fastboende tredjelandssstatsborgere**. Selv om dette krav ligeledes finder anvendelse på indenlandske statsborgere, berører det hovedsageligt fremmede statsborgere, herunder bl.a. tredjelandssstatsborgere.

Domstolen undersøger dernæst, om denne forskellige behandling kan begrundes med, at indenlandske statsborgere og fastboende tredjelandssstatsborgere befinder sig i en forskellig situation på grund af deres respektive tilknytning til den berørte medlemsstat. Domstolen konstaterer, at **direktivet fastsætter et krav om lovligt og uafbrudt ophold på en medlemsstats område i fem år**, for at en tredjelandssstatsborger kan opnå status som fastboende udlænding. EU-lovgiver har nemlig anset **denne periode for at være tilstrækkelig til, at der foreligger en ret til ligebehandling** med den berørte medlemsstats statsborgere, navnlig for så vidt angår sociale sikringsforanstaltninger og centrale ydelser, der tildeles som social bistand. **En medlemsstat kan derfor ikke ensidigt forlænge den opholdsperiode, der i henhold til direktivet er nødvendig** for, at en fastboende tredjelandssstatsborger behandles på samme måde som medlemsstatens egne statsborgere i forbindelse med adgang til en sådan foranstaltning.

Endelig bemærker Domstolen, at **den pågældende medlemsstat heller ikke må pålægge en strafferetlig sanktion for** en falsk erklæring vedrørende et bopælskrav, der er i strid med EU-retten.

BEMÆRKNING: Gennem en præjudiciel forelæggelse kan retterne i medlemsstaterne i forbindelse med retssager, der verserer for dem, forelægge Domstolen spørgsmål vedrørende fortolkningen af EU-retten eller gyldigheden af en EU-retsakt. Domstolen træffer ikke afgørelse i den nationale retstv. Det tilkommer den nationale ret at afgøre sagen i overensstemmelse med Domstolens afgørelse. Denne afgørelse er på tilsvarende måde bindende for andre nationale retter i sager vedrørende en tilsvarende problemstilling.

Dette er et ikke-officielt dokument til mediernes brug og forpligter ikke Domstolen.

[Dommen og eventuelt et resumé af dommen](#) offentliggøres på webstedet CURIA på afsigelsesdagen.

Kontakt i Kontoret for Presse og Information: Gitte Stadler ☎(+352) 4303 3127

Billeder fra domsafsigelsen er tilgængelige via »[Europe by Satellite](#)« ☎(+32) 2 2964106

Følg Domstolen online!



¹ Rådets [direktiv 2003/109/EF](#) af 25.11.2003 om tredjelandsstatsborgeres status som fastboende udlænding.